

התכלת פרק רביעי מנחות

לחם או כבשים שמעבדין
מדהה באבד חצירו: ואיו
היה לחם בשעת שחיטה
נפסה. ^ג כבשים היו מניפין

שֶׁאֵם הַזֹּקֵקוּן זֶה לֹא שְׂמֻעָבֵבִין זֶה אֵת זֶה וְאִיזָה
 הוּא זִיקָה שְׁלֵחַן¹ שְׁחִיטָה אִמֵּר עוֹלָא כְּעוֹ
 בְּמַעֲרַב תְּנוּפָה עוֹשֶׂה זִיקָה אִם אִינוֹ עוֹשֶׂה
 זִיקָה פְּשׁוּט לִיה מִדְּרַבִּי יוֹחָנָן דַּאֲמַר רַבִּי יוֹחָנָן
 שְׁחִיטָה עוֹשֶׂה זִיקָה מְכַלֵּל דְּתִנּוּפָה אִינוֹ עוֹשֶׂה
 יִשְׁתֵּה דר' יוֹחָנָן גּוֹפֵא קָא מִיבְעִיא לִיה מִיפְשֻׁט
 שְׁחִיטָה לִיה לְרַבִּי יוֹחָנָן דְּשְׁחִיטָה עוֹשֶׂה זִיקָה
 תְּנוּפָה אִינוֹ עוֹשֶׂה זִיקָה אִם דְּלִמָּא שְׁחִיטָה
 שְׁחִיטָה לִיה וְתִנּוּפָה מִסְפָּקָא לִיה תִּקּוּן א"ל
 הַיְּהוּדָה בְּרַ חֲנִינָא לְרַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ
 הָא כִּי כְּתִיב יְקוֹדֵשׁ יִהְיוּ לָהּ לִכְהֵן בְּתֵר תְּנוּפָה
 תִּכְתִּיב וּפְלִגִּי בִן גִּנּוּס ור' עֲקִיבָא וְלִישְׁמִיךְ בְּתֵר
 תְּנוּפָה וְלֹא בְּתֵר שְׁחִיטָה אֵלֹא מֵאִי אֵית לָךְ
 מִמִּמִּירָא מַעֲיָקָא קָאִי וּמֵאִי קִדֵּשׁ יִהְיוּ לָהּ לִכְהֵן
 יִבְר שְׁשׁוּפֹ לִכְהֵן הֵכָא נָמִי דְּרַב שְׁשׁוּפֹ לִכְהֵן
 שְׁחִיטָה עוֹשֶׂה זִיקָה וְרִמְזִיה: עַד שֶׁלֹּא שְׁחִטָה
 חֲפֵרס לְחֵמָה יָבִיא לָחֵם אַחֵר וְשׁוֹחֵט מִשְׁשֻׁחְמָה
 חֲפֵרס לְחֵמָה הֵדֵם יוֹרֵק וְתִבְשֹׁר יֵאָכֵל וְיִדִּי
 דִּירוּ לֹא יֵצֵא וְהָלַחַם פְּסוּל נוֹרֵק הֵדֵם תּוֹרֵם
 מִן הַשֵּׁלֶם עַל הַפְּרוֹס: עַד שֶׁלֹּא שְׁחִטָה יֵצֵא
 לְחֵמָה מְכֻנִּיָּה וְשׁוֹחֵט מִשְׁשֻׁחְמָה יֵצֵא לְחֵמָה
 דֵּהֵם יוֹרֵק וְתִבְשֹׁר יֵאָכֵל וְיִדִּי דִּירוּ לֹא יֵצֵא
 הָלַחַם פְּסוּל נוֹרֵק הֵדֵם תּוֹרֵם מִמָּה שְׂכַפְּנִים
 קָל שְׂכַחְוִי עַד שֶׁלֹּא שְׁחִטָה נִטְמָא לְחֵמָה מְכֻנִּיָּה
 חֲפֵרס אַחֵר וְשׁוֹחֵט מִשְׁשֻׁחְמָה נִטְמָא לְחֵמָה הֵדֵם
 יוֹרֵק וְתִבְשֹׁר יֵאָכֵל וְיִדִּי דִּירוּ יֵצֵא שְׁהַצִּיץ מִרְצָה
 קָל הֵטְמָא וְהָלַחַם פְּסוּל נוֹרֵק הֵדֵם תּוֹרֵם מִן
 מִטְהוֹר עַל הַטְּמֵא וְאִי ס"ד שְׁחִיטָה עוֹשֶׂה
 זִיקָה כִּיּוֹן הַזֹּקֵקוּן זֶה לֹא שְׂמֻעָבֵבִין אִיפְסִיל
 לִיה² לָחֵם תִּפְסֵל נָמִי תוֹרָה³ שְׂאֵנִי תוֹרָה
 וְיִחְמָנָא קִרְיָה שְׁלָמִים מָה שְׁלָמִים קִרְבִּים בְּלֹא
 חֲפֵרס אִם⁴ תוֹרָה קִרְבָּה בְּלֹא לָחֵם א"ר יִרְמְיָה אִם
 מִנְּבֻצָא לּוֹמֵר תְּנוּפָה עוֹשֶׂה זִיקָה אִבְרָהָם לָחֵם
 אֲבָרֹ

י' הלחם. אחר תנופה:
צו

לדחמי תודה לית להו מנור וז"ל לאזיי נפקי לחולין ומי
דבי גלסור דמי שמוען שמוען דקודש שמיטת לרבי קקדס
עמחן אהא שפיר א"ר ד"ר שמוען אי קסבר ממוען
אין התנור מקדשן כיון דלא חזי כוולא רי היא דסרו ל
פסלי צנייה אי נמי שאני הכא דאיכא תפוסה חשיבה אכל
ז"ל רבי שמוען ממוען הכא ד שמיטת קצבה א"ר דמי
דצביליה ופריך למאן אי לר"א דר שמוען האמר ו
דפרס"י (ובקוטרס פירש לקמן דף ע"ה) גזי פולין בחזון
למחמספס פדיון וזא דבסורף אי ישמעאל (לקמן דף ע"ג):
קוטרס לשמוען לשם וזה אמר הא ליתא דאפילו בתפוסה
עם וזה אמר וזא ליתא דלכילי עמלא אורי כול לשמוען
יו קתי נפרס יא עמלא וכוולא לרבי וז"ע שאל יקסא מכלה
משנשעמא נבאא דמהא חזי ורבי ורשב"א יאב"ו
קסבר ה"א מרזא על אצילות ודער קאמר והלסם פסול
ד"ס מן הטעם על הטעם דקדמי סיפא גזי מורק הדס
ליתא דלמא ארין וזיק מועלת ליוזא דבי אלעזר (א"ו)
יא וסברה דאין ה"א מרזא על אצילות: דר"ב
יא וס קשי קדשים ולא יקסא ממוען מקדשם קליס אי

שֶׁמֶס הוֹקֵקוּ וְהַ לֹּהֶ. שְׁהִי צִיחַד וְחֹאֵ
וְהַ לֹּהֶ וְהוֹמֵר לִפְנֵי יֹאֵל לְבֵית הַשִּׁירִי
וְיֹקֵה שֶׁלֵּחַן. הַקּוֹבֶצֶת יֹחַד: שְׁחִיטָה.
(א) כִּי אֵלֶּה אִי לֹאס וְכִשְׁשִׁי אֵלֶּה הַכִּכִּי
עִם הַלֵּחַם מֵחֵיִים בְּכִי לִבְהִנְמוֹת
לְבוֹת מֵחֵה (לִקְחֵן סֵא). וּפְלִיגִי בֵּן נִנֵּס
וְרִי עֵקִיבֵא. וְשִׁמֵּם לִדְחִין מִטּוֹפֵה עוֹשֶׂה
וְיֹקֵה וְלֹא בִּתְרֵה שְׁחִיטָה. בְּחִימֵה. הֵא
וְדִקֵּי לִדְלֶכֶה לֹא הִי אֵלֶּה לִּחְסֵה שְׁחִיטָה:
מְעִיקָרֵא. קוֹדֵם שְׁחִיטָה: עַד שֶׁלֵּא
שְׁחִיטָה. לְתוֹרֵה. (ו) לֵחֶם תּוֹרֵה אִין
מִתְקַדֵּשׁ אֵלֶּה בְּשִׁחִיטָה בִּפְרֹק הַתּוֹרֵה
(לִקְחֵן דָּף טו) לְשִׁחִיטָה קִרְבְּנוֹ עַל זֶבֶח
(לִקְחֵן טו) וְגוֹי (וְיֹקֵה ז) מִלְחַם שֶׁאִין
לְחֵלֶם קִדּוֹשׁ אֵלֶּה בְּשִׁחִיטָה הַזֶּבֶח:
נִפְרֵם לְחֵמֵה. לֹא יִדְעֵנָה אִחֵה לְדִמְיִסְלָא
לְכוֹלֵהוּ מִשּׁוּם דְּנִפְרָסֵה אִחֵה מִלְחָמָה
וְיֹרֵהֵם צִעִיז לְמִלְחָמָה דִּן הַכֵּינִים גִּתֵּר
שְׁחִיָּא (ח) מִנְחַת תּוֹרֵה וְכַחֲבִי צֵה הִיָּא
(א) (קִדְשֵׁי תּוֹרֵה) (שֶׁס דָּף) שֶׁמֶס
וְיֹקֵה אֶחָד מִלְחוּמֵי (יִבְרֵן) לְשִׁלּוֹת:
דֶּרֶס דֶּרֶס. לֹא שֶׁס שְׁלִמִים וְלֹא שֶׁס
תּוֹרֵה ז: גּוֹרֵק דֶּרֶס. עַד שֶׁלֵּא נִפְרֵם
לְחֵלֶם: תּוֹרֵס. (ח) לְרִבְחִיז וְהִקְרִיב
מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכֹּל קִרְבֵּן (שֶׁס ז) דְּמִי לְחֵלֶם
וְהִי וְשֶׁהַ תּוֹרֵס אֶחָד מִפְּרֹק לְכוֹנֵה
וְיֹקֵה לְזַעֲלִים בִּרְשׁ מִשְׁכַּר הַתּוֹרֵה
(לִקְחֵן דָּף טו): מִן הַשֶּׁלֶם. וְלֹא מִן
הַפְּרִיֹם לְדִמְיִז בְּחִיבּוֹהֵה (שֶׁס ז) אֶחָד
שֶׁלֵּא יִטּוֹל פְּרוֹס: יֹאֵל לְחֵמֵה. מִזֶּה
לְחִימוֹת מִלְחָמָה: מִגִּנְיֵה פְּרוֹס. וְשׁוֹמֵט.

דכל זמן שאינו קדוש בשמיטה אינו נפסל ביוצא: **הדס יורק.** * לשם שלמים: **תורס ממה שצנינים** ע' **שבתוך.** ולא שאכלו אורזו שאלו אלא ייחסו צמנין להיות תרומתו תרומה והשקיר את הפנימיות. כל יוצא לתורה ללא חוק לעזירה קאמר אלא חוק לעיר דהא התורה ולחמה נאכלין לעיר העיר: **ששקטתו נעמא לתמה דס יורק.** לשם תורה והבשר יאכל צמורת תורה: **ורדי נדרו יוא.** להדין מראה חול: **ואריתן לען תומאה א'.** ויפסל נמי תורה וצנין ויפסל

י' הלחם. אחר תנופה:
צו

דסברה דלרבי לא נפקי לחוץ כדבא (ט)
אזכ הנהם אבדו הכנסת וזמנא דה
להם פדיון לבוץ עלמא דכיתא לקמן
לקמן קא אבד און מנור מקדש ואלג
מקדש אי נמי הם אפילו אפסא צבת
למים מזי למלאות צבית מקודשא ואלג
לא אלימא הוא מנופא לאקצובי ואפ
לשמן חזק דמן שלג לשמן אורו הלכ
שספורין צביליג (י) דבא הם און מנו
ומינו דחוו לקרבן דאי צבי מניף אל
הוקצבו שסמיה אי לא הוקצבו ויפירי
ועוד קשה דמשמע דלר"א יכול לשטוח
מיירא לאפסולי צינא: **נפרם** דבחרו
זיקא מועלת צינא דבחרו מו
איחא בספרים ותימה דמזקני יא לא
פסול כולו (יא) ועוד דהוא ליה למימנ
ותימה דלעיל (דף קכ.) דייק מנא
קמי משהטעם יא לא נלמי (יב) דנדר
עזרת נמי איקרי לאמי (יג) לא דמי

(6) [לקמן מו: 3] מנחה

(6) וְלָקַחְתָּ מִן־מֶלֶךְ (3) מִנְחָה
מִתְּהוֹמָה. (2) צִיָּק מִיָּד
(7) גִּיּוֹל לֹא קָרִיב, (8) צִיָּק מִיָּד
(9) כְּדִפְרִיךְ, (10) כְּדִפְרִיךְ
בְּצִיָּק. (11) צִיָּק (12) צִיָּק וְנוֹמֵס.
(13) כְּבוֹלוֹ וְשִׁמְעוֹ מִיָּד
וְהַכְלִיכֵנִי בְּחֻקְךָ וְעַל־מִיָּד.
(14) מִיָּד (15) מִיָּד. (16) מִיָּד
(17) דְּלִיטוֹ חֲזִי לֹא־אֶחָר.
(18) צִיָּק (19) צִיָּק, (20) צִיָּק
וְסוֹי לִשְׁלֹמִי. (21) מִיָּד
(22) אֲדוּרִי הַכְּכֹסִס אֶל־
הַכֹּהֵן. (23) צִיָּק (24) וְחִיתִּי לֹדֵם
(25) צִיָּק. (26) לְמִדֵּי דֵשׁ. צִיָּק
(27) צִיָּק. דְּמוֹנֵס. (28)
(29) דִּהֲמֵס הוּא מְנוּסֵס וְדִפְרִי
דִּשְׁרִי. (30) צִיָּק, (31) וְסוֹ מִיָּד עַל
הַמִּמָּה וְעִינִי לִשְׁלֹמִי.
(32) (33) צִיָּק. (34) צִיָּק לִכְרֵס הַמֶּלֶךְ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תנופה וכו'
מניפין מחיים עם הלחם
בפרק: (ב) ד"ה עד שלא
שחטה למודה אין הלחם
מתקדש דלחם מודה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה הדרם יורק לשם
שלמים. עיין לקמן דף מז
ע"ב סוד"ה ופרי סודא:

מוסף רש"י

שְׁנֵי תוֹדֹת דְּרַחֲמָנָא
קָרִיָּה שְׁלָמִים. תּוֹדֹת
שְׁלָמִים, כְּדֹאֲמֹרֵן לַעֲמִיל מַה
שְׁלָמִים קָרְבִּי צֵלָא לֶחֶם אֶף
תּוֹדָה קָרְבָּה צֵלָא לֶחֶם וְכו'.

רבינו גרשום

[illegible]

(א) אולי 5' ש"ל שאם נשחטו הכזבים ואח"כ ארד הלחם ארדו הכזבים. (ב) עי' תוס' ד"ה דרממנא:

מז.

עין משפט
נר מצוה

א [מ״י] פ״י״ מהלכות
פסוק״מ הלכה כ:]
קד ב מ״י פ״ח מהלכות
תמידין ומוספין הל' יט
ופי״ו מהל' פסוק״מ הלכה
יח:
קה ג ד מ״י פי״ב מהל'
פסוק״מ הלכה יד:

תורה אור השלם

1. והניף הכהן אתם על
לחם הבכורים תנופה לפני
י' על שני כבשים קדש
יהיו ל' לכהן:

שיטה מקובצת

[illegible]